பிரதமர் இங்கே வந்தார்கள், பிரதமரிடத்திலே சொன்னேன், பிரதமர் தலைமை நீதிபதிக்கு கடிதம் எழுதியிருப்பதாக என்னிடத்திலே சொன்னார் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள் அதையும் நான் பத்திரிகையிலே படித்தேன். செய்திகளை நான் தெரிந்து கொண்டு தான் கேட்க ஆரம்பித்தேன். அவர் அப்படிச் சொல்லியே ஒரு வாரம் ஆகிவிட்டது. எனவே நாம் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் அது உங்களுடைய நிலையை இன்னும் உறுதிபடுத்துகின்ற விதத்திலே மத்திய அரசை வற்புறுத்தி அல்லது உச்ச நீதிமன்றத்திலே நீதிபதிகளே இப்படியெல்லாம் நெருக்கடி இருக்கிறது. சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் வந்திருக்கிறது என்று உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க உதவும். ஜூன் 12-ஆம் தேதியே காவிரி நதிநீர் திறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். எனவே 2, 2 1/2 மாதமாகிறது. தஞ்சையில் இருக்கிற விவசாயிகள் வாடுகிறார்கள். பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம்....*(குறுக்கீடு)* *(மணியடிக்கப்பெற்றது)*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 7 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. எல்லோருக்கும் 5 நிமிடங்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 8 பேர் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். நான் 1-30 மணிக்குள்ளாகப் பேசி முடிக்க வேண்டும். அது நியதி. எனவே உறுப்பினர்கள் அவர்கள் விரும்பியவாறு நீண்ட நேரம் பேச முடியாமைக்கு அவர்கள் சார்பில் நான் வருந்துகின்றேன். இந்தத் துணை நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி இங்கு உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். எதிர்பாராத செலவினங்கள் என்றால் இயற்கைச் சீற்றத்தால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள், விபத்துக்களால் ஏற்படுகின்ற விளைவுகள், அதற்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை ஒன்றுதான் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் எதிர்பாராத விதமாக இப்போது அவையிலே இல்லை. இருந்தாலும் அரசியல் சட்டத்திலேயே—கான்ஸ்டிட்யூஷன் ஆஃப் இந்தியா—அதிலேயே 205-வது பிரிவில் ``If the amount authorised by any law made in accordance with the provisions of Article 204 to be expended for a particular service for the current financial year, is found to be insufficient for the purposes of that year or when a need has arisen during the current financial year for supplementary or additional expenditure upon some new service not contemplated in the Annual Financial Statement for that year"

என்று இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இங்கே இந்தத் துணை மானியத்தில் எதிர்பாராத செலவுகள் என்ற தலைப்பிலே பல இனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன 1996-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 27-ஆம் நாள் 1996-97-ஆம் ஆண்டுக்கான இடைக்கால வரவு—செலவுத் திட்ட அறிக்கை இந்த அவையில் கடந்த கால ஆட்சியினால் தாக்கல் செய்யப்பட்டதற்கும் கழக அரசில் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட முழுமையான வரவு—செலவுத் திட்ட நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் அது தொடர்புடைய நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவிற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டதற்கும் இடைப்பட்ட இந்தக் காலத்தில் சில அவசர செலவுகளுக்காக எதிர்பாராத செலவு நிதியிலேயிருந்து வழங்கப்பட்ட முன் பணங்களைத் திருப்பிச் செலுத்தி ஈடுகட்டுவதற்குமாகக் கோரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையின்மீதுதான் இன்றைக்கு இந்த விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது.

இந்த விவாதத்திலே நாம் அனுமதிக்கக்கூடிய தொகை, இந்த அவை இன்று அனுமதிக்க வேண்டிய தொகை 130.66 கோடி ரூபாய் ஆகும். இதிலே 95.70 கோடி ரூபாய் இந்த அரசு பதவியேற்ற பிறகு அனுமதி வழங்கப்பட்ட தொகையாகும். இந்த 130 கோடி ரூபாயில் 95.70 லட்சம் ரூபாய் இந்த அரசு பதவியேற்ற பிறகு வழங்கப்பட்டது ஆகும்.

பிற்பகல் 1-10

ஒன்றை நினைவுக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1957ஆம் ஆண்டு இந்த அவையில் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் 15 கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் ஒருவராக நான் இருந்தபோது, அன்றைய நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பரமணியம் அவர்கள், ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த அவையிலே நிதியமைச்சராக இருந்து நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கும்போது சொன்னார், நான் இன்றைக்கு செஞ்சுரி அடிக்கப்போகிறேன் என்று சொன்னார். 1957-ஆம் ஆண்டு 100 கோடி ரூபாய்—போட்ட அளவே 100 கோடி ரூபாய்தான். (குறுக்கீடு) 100 கோடியோ, 99 கோடியோ, 100 கோடி ரூபாய் அளவுதான். 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு 130 கோடி ரூபாய் என்பது துணை மானியக் கோரிக்கையாக இருக்கிறது என்பதை எண்ணும்போது 40 ஆண்டு காலத்திலே எவ்வளவு பெரிய மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதும், அது மாத்திரமல்ல, பணத்தினுடைய மதிப்புகூட எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதும் வெளிப்படையான விவரங்கள் ஆகும். இந்தத் தொகையில், இந்த 130

கோடியில் மிகப் பெரிய அனுமதி என்று வைத்துக் கொண்டால், அதுதான் எதிர்பாராத செலவு. நாங்கள் வரும்போது அதை எதிர்பார்க்கவில்லை. திருநாவுக்கரசு அவர்களும்கூடச் சொன்னார்கள் நீங்களெல்லாம் இதனை முன்பே எதிர்பார்த்து இருக்க வேண்டும். என்று. நானும், திருநாவுக்கரசு அவர்களும் எதிர்பார்த்துதான். போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு 68.52 கோடி ரூபாய். தமிழ்நாடு போக்குவரத்து மேம்பாட்டு நிதியொதுக்கக் கழகத்திற்கு திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக அரசு கடனாக வழங்கக்கூடிய தொகை 68.52 கோடி ரூபாய் ஆகும். நாம் புதியதாகச் சொன்னால், ரூ.95 கோடியிலே இந்த 68 கோடி ரூபாய் பெருந்தொகை அரசு கடனாக வழங்க வேண்டிய எதிர்பாராத செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், பேருந்துகள் பல இடங்களிலே ஓடவே முடியாது. ஓடினாலும், பயணிகள் அங்கே உட்கார முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையிலேதான் போக்குவரத்து பேருந்துகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை, பேருந்திலே பயணம் செய்யக்கூடியவர்கள்—காரிலே பயணம் செய்யக்கூடிய என்னைப் போன்ற, திருநாவுக்கரசு போன்றவர்கள் அறிய முடியாது என்றாலும், பேருந்துகளிலே பயணம் செய்யக்கூடிய மாமன்றத்து உறுப்பினர்கள் —மிக நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள். நான் பதவியேற்றவுடன் திருவாரூர் சென்றிருந்தபோது அங்கே தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு சொன்னார்கள், இந்த சோழன் போக்குவரத்துப் பேருந்துகளிலே உட்காரவே முடியவில்லை. மழை பெய்தால் உள்ளே ஒழுகுகிறது. உட்கார்ந்தால் வேட்டியைக் கிழிக்கிறது. சேலையைக் கிழிக்கிறது, அந்த அளவுக்கு இருக்கைகள் இருக்கின்றன. உடனடியாக இதை மாற்றுங்கள் என்று கேட்டபோது, நான் இங்கே வந்து, போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் மற்றும் அதிகாரிகளையும் கலந்து பேசி இது பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையில்தான் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைப் பற்றியும், போக்குவரத்து துறையிலே ஏற்பட்டு இருந்த ஊழல்களைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பே ஏற்பட்டது. எனவே, இந்த 68 கோடி ரூபாயை போக்குவரத்திற்கான கடனாக வழங்க வேண்டிய சூழ்நிலை.

நல்ல யோசனை ஒன்றைக்கூறி மாவட்ட அளவிலே இதைக் கடைப்பிடித்துப் பாருங்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அழகிரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தனியாருக்கு ஒரு மாவட்டத்தைத் தந்து பாருங்கள் என்று அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். தனியாரிடமிருந்து பேருந்துகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று

எண்ணியதற்குக் காரணமே தேசியமயமாக்கக் கொள்கை, சோஷலிசக் கொள்கை என்பது மாத்திரம் அல்ல. சோஷலிசக் கொள்கை, தேசியமயமாக்கக் கொள்கை எதற்கு வருகிறது என்றால், எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய காரியங்கள் அரசின் சார்பில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். தனியாரிடத்திலே இந்த பஸ்களை ஒப்படைத்தால், அரசுத் துறையிலே போக்குவரத்துக் கழகங்கள் சார்பிலே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் மிக நன்றாக அறிவேன். அரசுத் துறையில் இருக்கிற போக்குவரத்துக் கழகத் தொழிலாளர்களுக்கே இன்னும் பென்ஷன் தரவில்லை என்று நம்முடைய திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் இங்கே குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் தனியார் மயமாக ஆக்கிவிட்டால் நம்முடைய தொழிலாளர்களுடைய கதி என்ன என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பிற்பகல் *1-15*

அது மாத்திரம் அல்ல, தனியார் பேருந்துகளை நடத்தினால் தங்களுடைய இலாபத்திற்காக நடத்துவார்கள். நன்றாக நடத்துவார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் தங்களுடைய இலாபத்திற்காகத்தான் நடத்துவார்கள். சின்னஞ்சிறு கிராமங்களுக்கு, குக்கிராமப் பகுதிகளுக்கு, பட்டி தொட்டிகளுக்கு அரசு பஸ் என்றால் செல்லும், தனியார் பஸ் என்றால் செல்லாது. அப்படிச் செல்லக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கடந்த கால ஆட்சியில் பெருந்தொகை கொடுத்து ஒரு சட்டத்தையே அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டார்கள் என்பதும், அதன் காரணமாக கிராமப்புறங்களில் இந்த ஆட்சி வந்த நேரத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சியும் அதைத் தணிப்பதற்காக இந்த அரசு அந்தச் சட்டத்தையே மாற்றி எல்லா இடங்களுக்கும் பேருந்துகள் செல்வதற்கான வசதியை ஏற்படுத்தியதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாகவே அறிவீர்கள்.

இப்படி பல்வேறு இனங்களில்—பக்கிங்காம் கால்வாயிலே தூர் வார ஒரு கோடியே *90* லட்சம் ரூபாய்; நெசவாளர்களுக்கு சிட்டா நூல் மானிய விலையில் அளிக்க கோ-ஆப்டெக்ஸ்-க்கு ஏறத்தாழ *11* கோடி ரூபாய்; மீனவர்களுக்கு நாட்டுப் படகுகளில் மோட்டார் பொருத்த, மீன்பிடி சாதனங்கள் வாங்க உதவித் தொகை ஏறத்தாழ *8.89* கோடி ரூபாய்—இவ்வளவும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இத்தோடு இந்தப் புத்தகத்திலே, உங்களுக்கு வழங்கிய இந்த ஏட்டிலே குறிப்பிடப்படாத ஒரு செலவையும் உங்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும்.

பொதுவாக துணை மானியத்திலே கடந்த கால, கடந்த ஆண்டு செலவுதான் உறுப்பினர்களிடத்திலே அதற்கான அனுமதி பெறக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கும். ஆனால் எங்களுடைய சங்கடம் 1994ஆம் ஆண்டு ஆன செலவுக்குக்கூட உங்களிடத்திலே இப்போது அனுமதி பெறவேண்டிய ஒரு நிலைக்கு நாங்கள் ஆளாகியிருக்கிறோம். 1994 ஆம் ஆண்டு முன்னாள் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா அவர்கள் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கான செலவுத் தொகைக்கு இன்னும் அனுமதி வாங்கப்படவில்லை. 1994-க்கு பிறகு 1994, 1995, 1996 என்ற நிலையில் இப்போதுதான் உங்களிடத்திலே அனுமதி கேட்கிறோம், வழங்குவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு. இல்லாவிட்டால் நாங்கள் திக்கற்றுப் போய்விடுவோம். (சிரிப்பு)

ஈரோடு நிகழ்ச்சிக்கு—2-9-1994-ல் அந்த அம்மையார் முதலமைச்சராக ஈரோடு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டதற்கான செலவு 22.43 லட்சம் ரூபாய்.

திண்டுக்கல் நிகழ்ச்சியில் 23-9-1994-ல் கலந்து கொண்டதற்கான செலவு 31.26 லட்சம் ரூபாய்.

திருவண்ணாமலையில் 2-3-94-ல் கலந்து கொண்டதற்கான செலவு 28.19 லட்சம் ரூபாய்.

வேலூரில் 10-9-1994ல் கலந்து கொண்டபோது ஆன செலவு 19.19 லட்சம் ரூபாய். ஆக மொத்தம் 101 லட்சத்து 7 ஆயிரம் ரூபாய். ஒரு கோடி ரூபாய். இந்த ஒரு கோடி சொச்சம் ரூபாய் 1994 ஆம் ஆண்டு முன்னாள் முதலமைச்சருடைய செலவுக்கு அப்போது நிதி ஒதுக்கப்படாமல் இருந்து இந்தத் துணை மானியத்திலேதான் ஒதுக்கப்பட்டு உங்களால் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. அருள்கூர்ந்து அதற்கான வாக்கினை நீங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று உங்களை எல்லாம் நான்— யாரோ செய்த பாவம் என் தலையிலே விடிகிறது (சிரிப்பு) என்றாலும் கூட நீங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று—கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் குண்டன் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். தொடர்ந்து இந்தக் கூட்டத் தொடரில் பலமுறை அந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. 4 நாளைக்கு முன்புகூட நம்முடைய மத்தியில் அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தொலைபேசியில்

தொடர்புகொண்டு இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். என்னைச் சந்தித்து விட்டு நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பற்றி அவர் எழுப்பிய அந்தப் பிரச்சினையைப் பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தியாகவும், தொலைக்காட்சிக்குச் செய்தியாகவும்கூட அளித்துவிட்டுச் சென்றார்கள்.

நீல்கிரி மாவட்டத்தினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற திரு. குண்டன் அவர்கள், திரு. முபாரக் அவர்கள், திரு. தங்கவேல் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையைப் பலமுறை இந்த மாமன்றத்தில் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நீலகிரி மலைப் பகுதியிலே போடப்பட்டிருக்கிற மாஸ்ட்டர் பிளான், அதை மாற்ற வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய கோரிக்கை. முன்னாள் முதலமைச்சர் ஜெயலலிதா அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் நீலகிரி மலைப் பகுதியில் கட்டிடங்கள் எதுவும் கட்டப்படக்கூடாது என 1992 ஆம் ஆண்டு திடீரென்று ஒரு வாய்மொழி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கட்டுமானப் பணிகள் எல்லாம் நீலகிரியில் நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. அதைத் தொடர்ந்து 1993 ஆம் ஆண்டு நீலகிரி மலைப் பகுதிக்கு பெரும் திட்டம், மாஸ்ட்டர் பிளான் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு அதற்கு முந்தைய அரசும் அதற்கு அரசு ஆணை எண். 360, நாள் 14-5-1993 அன்று ஒப்புதல் அளித்தது.

இதன்படி குடியிருப்புப் பகுதி, வாணிகப் பகுதி, வேளாண்மைப் பகுதி, பொழுதுபோக்கு வசதிகளுக்கான காலியிடம், மரங்கள் வளர்க்க இடம், தடை செய்யப்பட்ட இடம் என இடத்தின் உபயோகத்திற்கு ஏற்ப பல வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டன. இந்த மாஸ்டர் பிளான் சரியாகத் தயார் செய்யப்படாமல் அவசரக் கோலத்திலே அள்ளித் தெளிக்கப்பட்டதாக, மரங்களே இல்லாத பகுதியை மரங்கள் வளர்க்கும் பகுதி என்றும், நகரையொட்டியுள்ள கட்டிடம் கட்டத் தகுதியான இடத்தை வேளாண்மை செய்யகூடிய பகுதி என்றும் மாற்றி மாற்றி அந்த மாஸ்டர் பிளானிலே பாகுபாடு செய்யப்பட்டதால் வந்த வினைதான் இவ்வளவும்.

பிற்பகல் 1-20

மேலும் கட்டிடம் கட்ட—ஒருவருக்குக் கட்டிடம் கட்ட அனுமதி அளிக்க வேண்டுமேயானால் மனை அளவு—அந்த பிளாட் குறைந்தபட்சம் 24 சென்ட்டாவது இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனை அந்தப் புதிய விதியிலே புகுத்தப்பட்டது. 24 சென்ட் என்றால் செல்வந்தர்கள்தான் கட்ட முடியும். சாதாரண மக்கள், நடுத்தர மக்கள் யாரும் கட்ட முடியாது. (குறுக்கீடு) 4 கிரவுண்ட், அதுதான் சொல்கிறேன்.

24 சென்ட் என்றால் 4 கிரவுண்ட்—4 கிரவுண்டிலேதான் கட்ட வேண்டும்; அதற்கும் கீழே மூன்றே முக்கால் கிரவுண்ட் இருந்தால்கூட கட்டக் கூடாது என்று அந்த மாஸ்டர் பிளான் சொல்லிவிட்டது. அப்படிபட்ட ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரிக்கப்பட்ட காரணத்தால் நடுத்தர மக்கள், ஏழை எளிய மக்களால் அங்கே வீடு கட்ட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த மாஸ்டர் பிளான் சரியில்லை என்று ஒரு புகார் எழுந்தபொழுது மற்றொரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரிக்கப்பட்டது. அது இதைவிட அதிகமாகக் குறை நிறைந்ததாக ஆகிவிட்டது. எனவே, இந்த அரசு இந்த மாஸ்டர் பிளானை மாற்றியமைப்பதற்கு முடிவெடுத்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஏற்கெனவே நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் இதே மாமன்றத்தில் 9-8-1996 அன்று வெளியிட்ட அறிவிப்பில், ''நீலகிரி மாவட்டத்தில் இனிமேல் கட்டிடம் கட்ட அனுமதி கோரி யாரும் அலையத் தேவையில்லை. நேரடியாக நீலகிரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமே அதற்கான அனுமதியைப் பெறலாம்.'' என்ற முடிவு ஏற்கனவே அவரால் இங்கு அறிவிக்கப்பட்டதை அனைவரும் அறிவீர்கள். எனவே நான் நீலகிரி மாவட்டத்திலே இந்த மாஸ்டர் பிளானைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற குறிப்பு இதுதான். "கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலே உருவாக்கப்பட்ட மாஸ்டர் பிளான் திட்டத்தின்படி நீலகிரியிலே கட்டிடம் கட்டுவதற்குக் குறைந்த அளவு 24 சென்ட் பரப்பளவு கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை அறவே நீக்கப்படுகிறது" என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மலைப்பகுதிகளுக்கு உரிய கட்டிட விதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள், ஊரகப் பகுதிகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட மாட்டாது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எனினும் கட்டிடத்தின் உயரம், கட்டிட அளவு, காலியிட அளவு, சரிவர கூரை அமைப்பு ஆகியவை குறித்த விதிகள் பின்பற்றப்படும். புதிதாக மாஸ்டர் பிளான் ஒன்று நீலகிரி மாவட்டத்திற்காக வல்லுநர் குழு ஒன்றின் உதவியோடு விரைவில் உருவாக்கப்படும். அந்தக் குழுவில் நீலகிரி மாவட்டதைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும் இடம் பெறுவார்கள் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ரொம்பவும் பயமுறுத்தினார்கள். நீங்கள் இப்படியெல்லாம் ரூ. 138 கோடி, 100 கோடி என்றெல்லாம் துணை மானியத்திலே கோருகிறீர்கள்; ஏற்கனவே துண்டு விழுகின்ற பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கின்றீர்கள். என்ன ஆகப் போகிறீர்களோ

தெரியவில்லை என்று தன்னுடைய வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். ஒருவேளை அவருக்கு இந்த அரசு மீது உள்ள அக்கறையால், அதன் காரணமாக இந்த எச்சரிக்கை செய்திருப்பார் என்று நான் கருதுகின்றேன். ஆனால் அவருக்குச் சொல்லுகிறேன். நாங்கள் ஆடம்பரச் செலவுகளையும், தேவையற்ற செலவுகளையும் குறைப்பதன் மூலமே இவைகளையெல்லாம் நிச்சயமாகச் சரிக்கட்டுவோம் என்ற உறுதியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதற்காக நான் வருந்துகின்றேன். பாதுகாப்புச் செலவுக்காக மாத்திரம் 5 ஆண்டுகளில்-கடந்த ஆட்சியிலே 21 கோடியே 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இப்பொழுது மிச்சப்படுகிறது.

விமானம் வாங்கியதற்கு 19 கோடி ரூபாய். அதை விற்றால் வரவாக வரப் போகிறது இந்த ஆட்சிக்கு.

ஹெலிகாப்டர் வாங்கியதிலே 19 கோடி ரூபாய். அதையும் விற்கப் போகிறோம். அதுவும் வரவாக வரப் போகிறது இந்த ஆட்சிக்கு.

இந்த 2 விமானத்திற்கும் ஹெலிகாப்டருக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பராமரிப்புச் செலவு 1 கோடி ரூபாய், அதுவும் இனி இல்லை. அதுவும் இந்த ஆட்சிக்கு வரவாகத் தங்கப் போகிறது.

விழா நிகழ்ச்சிகளுக்கு முதலமைச்சருக்கு—ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கு ரூ. 25 இலட்சம், 30 இலட்சம் என்று செலவானது இந்த 5 ஆண்டுகளில் 27 கோடி ரூபாய். இனி அந்த அளவிற்குச் செலவு ஆகப் போவது இல்லை; அதிலே கால் பகுதிகூடச் செலவு ஆகாமல் பார்த்துக் கொள்ளுகின்ற பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கின்றது. எனவே, அதுவும் மிச்சமாகப் போகிறது.

முதலமைச்சருடைய வீட்டைப் பராமரிக்கிற செலவே 30 இலட்சம் ரூபாய் ஆகியிருக்கிறது. உலகத்திலே எந்த முதலமைச்சர் வீட்டிற்கும் அவ்வளவு செலவு ஆகி இருக்காது.

பிறகு, உலகத் தமிழ் மாநாடு, தெற்காசிய விளையாட்டுப் போட்டி என்ற பெயரால்—அவைகள் தேவை என்றாலும்கூட, அதிலே தேவையில்லாமல் செலவழிக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான ரூபாய், இவைகளையெல்லாம் பார்த்தால் அவைகளையெல்லாம் மிச்சப்படுத்தப் போகிறோம்.

அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களை உண்மையிலேயே வேறு யாராவது வாங்கியிருந்தால் 2 கோடி ரூபாய் அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும் அதிகமாக. அரசுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை வாங்கி அதிலே இரண்டு கோடி ரூபாய் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுத்தினார்களே அதுபோன்ற இழப்பு ஏற்பட்டுவதற்கு இந்த அரசு ஒருக்காலும் சம்மதிக்காது. மீனா அட்வர்டைசிங் ஏஜென்சிக்கு அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய இரண்டு கோடி ரூபாயை விட்டுக் கொடுத்து, அதிலே பெற வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொண்டார்களே, அது போன்ற நிலைமை இந்த ஆட்சியில் நிச்சயம் இருக்காது.

பிற்பகல் 1-25

ஊராட்சிகளுக்கு வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி வாங்கியதில் 8-1/2 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுத்தி அதிலே பங்கிட்டுக் கொண்டார்களே, அது போன்ற இழப்பு இந்த அரசுக்கு ஏற்படாது. இலவச வேட்டி சேலை வாங்கியதிலே 16 கோடி ரூபாய் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அந்த 16 கோடி ரூபாய் இந்த அரசின் கருவூலத்திலே இருக்கிறதே தவிர, யாருக்கும் போய்ச் சேராது. இதைச் சொன்னால் சந்தோஷமாக இருக்கும். பட்டுப் புடவை, அலங்காரத் துணிகள் வாங்கியதிலே 10 கோடி ரூபாய் இழப்பு, அந்த இழப்பு இந்த அரசுக்கு ஏற்படாது. முறைகேடாகத் தெருவிளக்குகள் வாங்கியதிலே 3 கோடி ரூபாய் கொள்ளை, அது இந்த அரசுக்கு ஏற்படாது. பி.வி.சி. பைப் வாங்கியதிலே 2 கோடி ரூபாய் இழப்பு, அது இந்த அரசிலே ஏற்படாது. வட சென்னை மின் நிலையத்திற்கு நிலக்கரி பயன்பாட்டு அமைப்புக்கு வழங்கியதிலே 7 கோடியிலிருந்து 10 கோடி வரை ஊழல் நடந்து இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அந்த இழப்பு ஏற்படாது. ஸ்பிக் நிறுவனத்திலே பங்குகளைக் குறைந்த விலைக்கு விற்றவகையில் மத்திய தணிக்கை அறிக்கையின்படியே 12 கோடி ரூபாய் நஷ்டம். ஆனால், சரியான கணக்குப்படி 40 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதே டிட்கோவிற்கு, இந்த அரசுக்கு அந்த இழப்பு ஏற்படாது. இப்படிப்பட்ட இழப்புக்களெல்லாம் ஏற்படாமல் பாதுகாத்து இந்த அரசு நல்ல முறையிலே ஆயிரம் கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறதென்றாலும்கூட அதையும் சரிகட்டுகின்ற அளவிற்கு புதிய வரி போடாமல், மக்களை நசுக்காமல், ஏழை எளிய மக்களுக்காக நிச்சயமாக நடைபெறும் என்ற வாக்குறுதியை நான் இந்த மாமன்றத்திலே அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கூறி (மேசையைத் தட்டும்

ஒலி) இந்த அளவில் இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன். திரு. இ. கணேசன்.

திரு. இ. கணேசன்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. அப்துல் நாசர்.

திரு. அ. வ. அப்துல் நாசர்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. நிஜாமுதீன்.

திரு. ஜி. நிஜாமுதீன்: இல்லை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. ஞானசேகரன்.

திரு. சி ஞானசேரகன் : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. சிவபுண்ணியம்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. திரு. பழனிசாமி.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது. ''*1996-97*-ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய *28-8-1996* தேதியிட்ட அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மானியக்